

husdyrgødning til jordbrugsformål er det samme som efter miljøbeskyttelsesloven. Anvendelse af handelsgødning, biocider og pesticider er ikke reguleret af husdyrloven, hvorfor der ikke fastsættes regler svarende til de foreslåede i miljøbeskyttelsesloven og jordforureningsloven.

Til § 54 c

Forslaget gennemfører miljøansvarsdirektivets artikel 5, stk. 1, om den ansvarliges pligt til at forebygge en overhængende fare for en miljøskade, forårsaget af erhvervsmæssige aktiviteter inden for husdyrlovens område, og artikel 6, stk. 1, litra a om pligten til at begrænse skadens omfang og forhindre yderligere skade.

Bestemmelsen i stk. 1 fastlægger den ansvarliges pligt til straks og uden forudgående påbud at iværksætte de nødvendige foranstaltninger for at afværge en overhængende fare for en miljøskade samt, hvis skaden er indtrådt, straks at iværksætte enhver praktisk gennemførligt tiltag til at begrænse og hindre yderligere miljøskade. Bestemmelsen rækker videre end de forpligtelser, der følger af den foreslåede nye § 52, stk. 2 (lovforslagets § 5, nr. 2).

Da handlepligterne kan være væsentligt mere vidtgående end hvad, der følger af gældende ret, jf. den foreslåede § 52, stk. 2, er det i § 54 d foreslået at udnytte de muligheder for at lempe ansvaret og dermed handlepligterne, som findes i miljøansvarsdirektivets artikel 8, stk. 3 og stk. 4, litra a.

Det bemærkes, at handlepligterne og håndhævelsen heraf forudsætter, at det umiddelbart er muligt for den ansvarlige at konstatere, at en sket forurening indebærer, at der er indtrådt en miljøskade, eller at en overhængende fare for en miljøskade er opstået. Er dette ikke tilfældet, håndteres forureningen efter lovens øvrige regler.

Efter forslaget i stk. 2 skal tilsynsmyndigheden føre tilsyn med, at den umiddelbare handlepligt efter stk. 1 opfyldes på et tidspunkt, hvor der endnu ikke er truffet afgørelse om, hvorvidt der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade. Tilsynsmyndighedens forpligtelser ophører, når der er truffet afgørelse efter miljøskadeloven eller der træffes forbyggende foranstaltninger eller øvrige tiltag efter miljøskadeloven.

Til § 54 d

Med forslaget lempes under visse betingelser i overensstemmelse med direktivets artikel 8, stk. 3 og stk. 4, litra a, pligten til efter § 54 c, stk. 2, at iværksætte forebyggende og afværgende foranstaltninger.

Det følger af bestemmelsen i stk. 1, at pligten til at træffe afværgende foranstaltninger ikke gælder, hvis den ansvarlige for en miljøskade kan godtgøre, at miljøskaden 1) er forvoldt af tredjemand og er indtrådt til trods for, at passende sikkerhedsforanstaltninger var truffet, 2) er en følge af overholdelse af ufravigelige forskrifter, der er fastsat af en offentlig myndighed, medmindre forskrifterne følger af påbud eller instrukser over for forurening, som skyldes den ansvarliges egne aktiviteter, eller 3) er forvoldt ved en udledning eller begivenhed, der udtrykkeligt var tilladt i medfør af og fuldt ud i overensstemmelse med betingelserne i en tilladelse eller med regler, der er så detaljerede, at disse kan sidestilles med en udtrykkelig tilladelse, og som ikke skyldes egen uforsvarlig adfærd.

For så vidt angår undtagelsen nævnt i stk. 1, nr. 3 bemærkes, at denne ansvarsfrihedsgrund er mulig gjort i direktivets artikel 8, stk. 4, litra a. Det er ikke alle tilladelser/godkendelser, der kan leve op til direktivets ordlyd. Det vurderes, at »en udtrykkelig tilladelse« vil være en tilladelse, hvor der er taget stilling til mængden og karakteren af udledningen, herunder (hvor relevant) i hvilket tidsrum, den kan udledes (f.eks. samlet mængde af stof udledt over måned eller et år og max. koncentrationer af stoffet i udledningen) – og hvordan og til hvilken ressource, udledning kan ske.

Som altovervejende udgangspunkt vil en miljøgodkendelse efter husdyrlovens kapitel 3 opfylde disse krav for så vidt angår de emissioner/begivenheder godkendelsen omfatter, forudsat at virksomheden i ansøgningen har leveret de relevante oplysninger.

Af stk. 2, følger, at pligten til at træffe forebyggende foranstaltninger ikke gælder, hvis den ansvarlige for en overhængende fare for en miljøskade kan godtgøre, at den overhængende fare for en miljøskade enten er forårsaget af en tredjemand eller er en følge af ufravigelige forskrifter (nr. 1 og 2 ovenfor). Den ansvarlige kan således ikke påberåbe sig, at emissionen eller begivenheden var i overensstemmelse med en udtrykkelig tilladelse, når der er tale om pligten til at træffe forebyggende foranstaltninger. Dette følger af direktivets artikel 8, stk. 4, litra a.

For alle ansvarsfrihedsgrunde gælder, at det er den ansvarlige, der skal godtgøre, at betingelserne for ansvarsfrihed er til stede. Der er således omvendt bevisbyrde. Hvordan den omvendte bevisbyrde skal løftes må i den enkelte sag ske ud fra en konkret vurdering af samspillet mellem sagens oplysninger. Det påhviler dog under alle omstændigheder den ansvarlige for driften at oplyse sagen bedst muligt ved at give oplysninger om hændelsesforløbet og ved hjælp af f.eks.